

mende dermed var der i det af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Toldafgifterne foreslaaet en Told paa andre Spirituosa af 1 Kr. 30 Øre, altsaa 30 Øre over Brændevinsbrændingsafgiften, hvilket svarede til den nødvendige Beskyttelse for Brænderierne. Under Behandlingen i Folketinget af Forslaget om Toldafgifterne blev imidlertid denne Position, som jeg her taler om, nedsat fra 130 Øre til 45 Øre. Men det er jo en Selvfølge, at naar jeg for Folketinget fremsætter Lovforslaget om Brændevinsbrændingsafgiften i samme Form, i hvilken det tidligere har foreligget, altsaa med en Afgift paa 1 Krone, maa jeg samtidig dermed forandre den dermed i Forbindelse staaende Told paa andre Spirituosa i det foreliggende Forslag om Toldafgifterne. Og den Ændring, der saaledes er sket paa den omtalte Position (Position 19), drager tillige Ændringer efter sig paa andre Positioner, nemlig Positionerne for Ekstrakter og Ætere. I øvrigt ere disse Forslag uforandrede, som jeg har fremhævet, og da ærede Medlemmer saaledes i forrige Samling have haft Lejlighed til at blive bekendte med Forslagenes Enkelt-heder, skal jeg ikke komme ind derpaa; men jeg skal tillade mig at fremføre nogle mere almindelige Bemærkninger om de foreliggende Forslag.

Med Hensyn til Toldlovsforslaget, da vil det erindres, at Regeringen fremsatte det i Folketinget i Overensstemmelse med det Forslag, som var fremkommet fra Flertallet i den nedsatte Toldkommission. Flertallet i Toldkommissionen havde allerede foreslaaet betydelige Nedsættelser paa forskellige væsentlige Poster i den bestaaende Toldlovgivning. Der var foreslaaet Toldnedsættelse eller Toldfrihed for Kul, Metaller, Salt og Tømmer og Træ — for særligt at fremhæve disse — Nedsættelser, som i alt beløb sig til over 3 Mill. Kr. Imidlertid var der søgt Kompensation for denne Nedgang i Toldindtægterne i alt væsentligt saaledes, at det Beløb, der tilsidst kom til at mangle, omtrent udgjorde 1 Mill. Kr., og et Tab, der væsentligt maa siges at kunne betegnes som indirekte, idet det nemlig ikke fremkom ved selve Nedsættelserne og Forandringerne af Afgiften, men derimod ved den Følge, som disse Forandringer af Toldafgifterne vilde drage efter sig med Hensyn til Kvantiteten af de paagældende indførte Varer. — Ser man paa det foreliggende Forslag, saa har Folketinget der vedtaget en Forringelse af Toldafgiftens samlede Beløb, som er betydelig større. Det er af vedkommende Flertal i

det af Folketinget nedsatte Udvalg i den afgivne Betænkning selv opgjort til at udgøre 5,874,816 Kr., som altsaa Udvalgsflertallets Forslag skulde give mindre end Regeringens Forslag. En væsentlig Del af denne Nedgang fremkommer ved Forandring af Posterne for nogle af de vigtigste Livsformødenheder. Toldafgiften er foreslaaet nedsat for Kaffe til Halvdelen, hvorved fremkommer en Mindreindtægt af Tolden paa 887,000 Kr.; Stenolie er sat som toldfri, hvilket giver en Mindreindtægt af 1,318,000 Kr.; og Risengryn og Rismel ere ligeledes satte toldfri, hvilket giver en Mindreindtægt af 540,000 Kr. Det er Positioner, som jo spille en stor Rolle ved den Told, som de hidtil have givet, men ganske særlig ogsaa have en meget væsentlig Betydning derigennem, at Tolden paa disse Poster kan ventes stadig at ville stige i samme Forhold, som Befolkningen vil stige. Naar der nu spørges, hvorledes man da vilde skaffe et Vederlæg for den formindskede Statsindtægt, som saaledes vilde fremkomme, saafremt det af Folketinget vedtagne Forslag blev ophøjet til Lov, da savne vi Svar derpaa. Folketingsudvalgets Flertal har selv i dets Betænkning udtalt, at Løsningen af dette Spørgsmaal, som jeg her har fremhævet, maatte staa uafgjort indtil videre. Jeg skal tillade mig med den ærede Formands Samtykke at oplæse nogle Linier af Betænkningen: „Medens der i Udvalget ligestom i Toldkommissionen er Enighed om, at Statskassen under Hensyn til Toldindtægternes stadige Stigning ikke behøver fuld Dækning for hele denne Nedgang, er man paa den anden Side klar over, at Finanserne maa kræve Erstatning for den væsentlige Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører. Da Kompensations Spørgsmaalet imidlertid ikke foreligger til praktisk Afgørelse, før man i Hovedsagen er bleven enig om Toldtariffens Affattelse, foretrækker Udvalgets Flertal at afvente Regeringens og Lands- tingets Stilling til de af Folketinget vedtagne Ændringsforslag, inden man gaar til Forhandlingen om Kompensations-spørgsmalets Løsning“. Jeg erkender, at der kan være en Del, der taler for at udsætte Spørgsmaalet om Kompensation, i alt Fald indtil man ser, at man i det væsentlige er enig om de Nedsættelser, som kunne gøres paa Toldlovsforslaget; men paa den anden Side er dette Kompensations-spørgsmaal af den alleryderste Vigtighed. Det er — skal jeg tillade mig at fremhæve — her af ganske særlig Vigtighed, hvilke Midler man tilbyder som Kompen-